

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788640288/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

lamperne tænde, lod bringe vin og kager, da var vor fest fuldstændig. Heibergs vittige indfald, Hertz's godmodige, hyggelige humor og min ungdommelige glæde gjorde disse timer så underholdende og morsomme, at vi alle tre i senere år ofte har følt os opmuntrede ved erindringen om billardspillet på postgården i Hirschholm.

En aften, da den meget omtalte temaskine stod på bordet, og vi alle fire sad omkring det og hørte dens hyggelige smurren, overraskede Hertz os, idet han udbad sig vor opmærksomhed, da han ønskede at læse noget højt for os, som han havde skrevet. Og vi hørte nu til vor store glæde hans skønne Hirschholmske sange, skrevet til de dejlige, Bellmanske melodier; disse digte kunne bedre end alt, hvad jeg kan skrive, give læseren et begreb om vor Hirschholmske stemning hin sommer. De findes alle i Hertz's lyriske digte.* [Skomagerkonen, som omtales i det ene af digtene, var den samme, hvis bedstemoder fortalte os eventyr fra dronning Mathildes tid.] »Diana«, som omtales, tilhørte postmesteren, men det ypperlige dyr var hurtigt blevet enig med sig selv om, at vort selskab behagede hende langt mere end omgangen i postgården, og derfor boede og byggede den dag og nat hos os, delte glæder og sorger med os. Hun sov hver nat udenfor Hertz's seng, hvilket vi andre var meget misundelige over. Også lokaliteterne i digtene er alle taget af virkeligheden. En høj i omegnen, hvorfra man havde en henrivende udsigt over havet, var min yndlingsplet, hvorfor Hertz havde givet den navn af Hannabjerget. Med usigelig glæde lyttede vi til læsningen af disse digte. I champagnevin drak vi digterens skål til tak og sad langt ud på natten i overgivent lune. [Omsider gik Hertz med sin Diana til ro, og hans yndige digte klingede i os, indtil søvnen udslettede alle hans skønne rytmer og denne aften's glæde i det lille hus i Hirschholm.]

En gang om ugen måtte Heiberg til sin store ærgrelse ride til København for at holde forelæsninger på den militære højskole. [Alt flere dage iforvejen så han denne dags komme med sorg imøde.] Hvad der forøgede ubehageligheden ved disse ture til København var, at Heiberg havde lejet en hest af en berider i Hirschholm. Denne hest var blevet ødealt ved, at berideren en gang havde re-

* »Digte fra forskellige perioder«, I.